

не били български, а цигански и татарски, изровени отъ нехристиянски гробища.

Ако целта на тия заржчани френолози е била да ни изкаратъ отъ типа на монголската раса, то не е късно да се направи и сега такава изследване. Характерната черта на тоя типъ сж изпъкналитѣ ябълчни кости на лицето. Но между българитѣ много рѣдко ще срещнете хора отъ тоя типъ, който се познава даже на пръвъ погледъ, безъ да се измѣрва лицевия жгълъ, както изисква френоложката теория на антрополога Галъ. Главитѣ на българитѣ сж дългообразни безъ изпъкнали ябълчици на лицето. Напротивъ, въ Ромъния, Югославия, Маджария, Чехославия и други европ. държави ще срещнете много по-голямъ процентъ отъ монголски типъ, отколкото въ България. По добро опровержение отъ очевидния фактъ не може да има и затова ние поставяме него като отговоръ на ония, които сподѣлятъ мнението на гореозначенитѣ двама френолози.

Туранската теория се основава на обстоятелството, че българитѣ се споменаватъ заедно съ хунитѣ въ областта на р. Кубанъ, като народъ дошелъ отъ Азия, и че облѣклата и нѣкои тѣхни обичаи приличали на турански. Тая теория взема предвидъ военното и мирновременното облѣкло на мъжетѣ и женитѣ, както и начина на живота на богатитѣ семейства и князетѣ. Понеже тѣ приличали на туранскитѣ, то трѣбвало да се признаятъ за туранци, още повече, че и веществената имъ култура (домостроителство и пр.) приличала на азиатска. Авторитѣ на тая теория не сж искали да видятъ, че народитѣ отъ източна и югоизточна Европа до Христа и нѣколко вѣка следъ Христа сж били подъ влиянието на азиатската култура и сж си служили даже съ нейната терминология, която съ течение на времето е била измѣстена отъ оная на гърцитѣ.

Като имаме предвидъ, че тѣ не сж признавали *скититѣ* за славяни, въпрѣки яснитѣ обяснения на *Стра-*